

Jeg tror ikke, der udtræves nogen Grundlovsforandring til at opnaa den Slaags Djemed, som det ærede Medlem fra Midelfart udtalte. Jeg er i den Henseende uenig saa vel med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vossen) som med den ærede Kultusminister, der med saa stor Iver greb denne af det ærede Medlem udtalte Tanke, men paa den anden Side er jeg ogsaa uenig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i den Udtalelse, han kom med i sin anden Tale, at man ikke kunde røre ved disse Forhold, uden at man udsatte sig for, at Kirken omtrentlig vilde ramle sammen — det var i alt Fald Indholdet af hans Tale. Jeg betragter ikke Folketirken som saa brøstfældig. Tvert imod! Jeg tror ikke, man skal frygte for et grunddigt Udbedringsarbejde, naar man opdager virkelige Brøst i Folketirken. Efter disse almindelige Bemærkninger, som jeg ikke skal komme dybt ind paa for ikke at fordybe mig i Emner, som vare til Forhandling ved den foregaaende Sag, vil jeg med Hensyn til nærværende Lov fremhæve et Punkt, som jeg tror til en vis Grad er undgaaet de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed. Udgangspunktet for de Beregninger, paa hvilke nærværende Lovforslag er støttet, var Præstecombandsmændenes da forhaandenværende Indtægter, idet det ikke var Meningen og sikkert heller ikke kan være Meningen at ville tilstaa Kirken noget større Bidrag end hidtil, da det hidtilværende Bidrag maa betragtes som rimeligt og tilstrækkeligt ikke blot til at opfylde et af Grundlovens almindelige meget elastiske Udtryk: Folketirken understøttes af Staten, men ogsaa til at opfylde de Ønsker, som findes om at understøtte Folketirken paa en tilstrækkelig og tilfredsstillende Maade. Men de i Lovforslaget foreslaaede Sætser ere imidlertid støttede paa Beregninger, som ere affattede paa en Tid, da de kirkelige Indtægter androg betydelig mere end nu, det vil sige, end den nu mine Lt andrage, thi i Virkeligheden andrage de ligesaa meget. Sagen er, at Beregningerne skrive sig fra Begyndelsen af Halvfjerdsjerne, altsaa fra en Tid, da man havde Sølvmonifod her i Danmark. Nu repræsenterer det samme Pengebeløb en Værdi, som er 20 til 25 pCt. højere end den Gang. Dette vilde vi komme til at forære Kirken rent ud, naar vi lagde de samme Beregninger til Grund. Jeg tror ikke, de ærede Forslagsstillere have været tilstrækkelig opmærksomme herpaa, og jeg har derfor ganske i Almindelighed villet fremdrage dette Moment, da Loven sikkert ikke bør vedtages af Folketinget i den Skikkelse, som den nu foreligger

i, og som, saa vidt jeg har kunnet se, falder sammen med den Skikkelse, hvori den forelaa for 10 til 20 Aar siden. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (S. Larsen) stod i den Formening, at den Sag ikke har været for her i Rigsdagen siden Begyndelsen af Halvfjerdsjerne. Det har den dog, men da var han ikke Medlem af Folketinget. Den var for, saa vidt jeg erindrer, ogsaa i 1879—80, i alt Fald omtrent paa den Tid, og da forelaa den atter i samme Skikkelse som i 1873—74; men da havde Virkningen af Møntfodsforandringen ikke vist sig, og Kornpriserne vare som Følge deraf ikke nominelt faldede, som de nu ere. Den stærke Dalen af Kornpriserne, som har fundet Sted i de sidste 10 Aar, kan man sige maa bevirke, at der i det hele taget sættes lavere Lønninger, som dog kun nominelt ville være lavere, men i Virkeligheden repræsenterer samme Pengebeløb, som vedkommende vilde have faaet efter Lovforslagene fra Halvfjerdsjerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Jeg skulde gerne til det ærede Medlem fra Maribo Amts 2den Valgkreds (S. Larsen) bemærke, at naar det ærede Medlem troede, at da den Sag sidst var for, endte den med en Dagsorden, er dette ikke rigtigt. Det var i Samlingen 1879—80, at denne Sag blev undertastet en indgribende Undersøgelse og Forhandling, og den blev ingenlunde afvist ved en Dagsorden. Den samme Bemærkning kan jeg bruge overfor den ærede sidste Taler, der mente, at Forslagsstillerne havde glemt, dels at Kapiteltatsterne i de senere Aar ere gaaede ned, og dels formentlig ogsaa, at Møntfoden er forandret — jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem tog det med — siden Beregningerne forelaa. Møntfoden havde været i Kraft i 5 Aar, da man sidst behandlede denne Sag, og hele Udvalget, eller den største Del deraf, var enigt om de Sætser for Præsternes Lønning, som vi have tilladt os at bruge. Der var enkelte Medlemmer, der for afskillige Klassers Vedkommende gik noget højere op, men det stod i Virkeligheden saaledes, at havde det den Gang ikke ligget i den politiske Luft, at vi skulde have Ministerstiftet i Kirke- og Undervisningsministeriet, er jeg tilbøjelig til at tro, at vi havde faaet Regeringens Støtte til at gennemføre det Forslag, og jeg siger, at den Overvejelse, som da fandt Sted, er altsaa gjort ogsaa i Henseende til Møntreformen, med Møntreformen for Øje. Skønne kunne vi da heller ikke, at det er rigtigt, at mens man ved Møntreformen lod samt-